

מאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

מובין ידועים, נסיציונה, גדרה, רמלה, ראשון לציון, קרית-עקרון, בני ברק, חולון, אילת ועוד...

שבת יג' תשרי התשע"ו

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
18:17	19:07	19:50
18:15	19:04	19:47
18:16	19:05	19:48
18:16	19:06	19:49

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

סוחר אחד בא לרבי ישראל **סלוצקר** לשאול בעצתו: כיוון שהוא עסוק מאוד, ואין לו אלא שעה אחת ביום פנויה ללימוד, **מה ילמד** באותה שעה, גמרא, הלכה או מוסר? "למד מוסר" השיבו רבי ישראל, ואז תיווכח לדעת **כי ימצאו** לך שלוש שעות נוספות ללימודים אחרים.

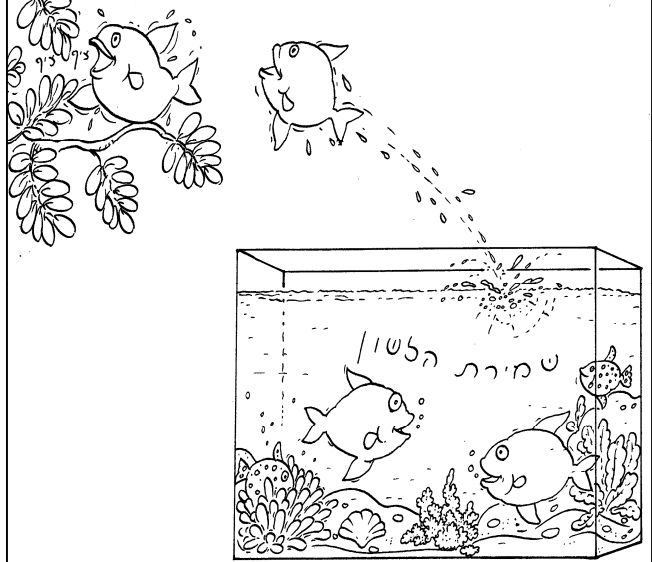
אנחנו מקבלים מהחיים – רק מה שאנחנו נותנים להם

גדולתו של המקובל רבי **שלמה שרעבי** זצ"ל היתה מופלאה ולא חפץ בהקמת 'חצר' וגבאים ו**שאר יגונים** והגם כי היה גדול בתורה ופועל ישועות ויכול להיות מפורסם מאוד נהג **בפשטות מופלאה** והיו בביתו ילדים אשר היה להם כמו אב (הוא גופא לא זכה לילדים) והיה דואג להם ומעלה אותם על דרך המלך

מעשה באחד שישב אצל רבי **יצחק מנדבורנא** זצ"ל. קודם ראש השנה בא ליטול רשות להיפרד ממנו. אמר לו אותו צדיק: "מה אתה ממחר?" אמר לו: "שליח ציבור אני, ועלי **לעין** במחזור ולהסדיר תפילתי." אמר לו: "המחזור בעינינו עומד כאשתקד, מוטב **שתעין** במעשיך ותסדר את עצמך"

באתי פעם לראי' שלום זצ"ל ושאלתי על משדכת פלונית כדי שיחווה דעתו בעניין, ואמר לי, שאשאל את הרבנית ברכה ע"ה, הבנתי שהוא חושש לענות לי, ואמרתי לו: "מארי, כל מה שתגיד זה **קודש קודשים**, תגיד לי חוות דעתך". אמר לי: אתה לו תפגע, תשמע, זה לא בשבילך, יש לה שתי בעיות חמורות, ומנה לי אותם אחת לאחת. ובאמת אחר תקופה אותה בחורה עשתה בדיקות מטעם עבודתה, וכשהגיעו התוצאות **התברר** שהמארי צדק אחת לאחת.

פעם כשהיה **יוסף דיין** זצ"ל עם עוד ידיד אחד מקברות הצדיקים, התקרב לעברם נחש מסוכן. ידידו של רבי יוסף כמעט שהתעלף מרוב הפחד. אולם רבי יוסף בביטחון הרים את ידו לכיוון הנחש והורה לו בידו לשוב על עקבותיו. **הנחש מיד התקפל** וחזר לאחוריו ללא שום פגע.

חסיד בא לפני רבי **יששכר דיב מוולברוז** ואמר: הנני מוכן לעשות תשובה, אבל בתנאי שבזכות זה אנאל **מייסורי הקשים**. השיב לו הצדיק: האם גם חטאיך נעשו על-תנאי?...

נא להתפלל לרפואת: חיים בו שמחה שמחה בת נעימה

עבודת הימים הנוראים, ראש השנה ויום הכיפורים, היא תשובה מיראה, ההופכת את הזדונות לשגונות בלבד; ואילו **בחג הסוכות**, שאז העבודה היא תשובה מאהבה ושמחה, נהפכים הזדונות לזכויות. לכן חג הסוכות הוא **"ראשון לחשבון עונות"**, כי אז מתחילים העונות עצמם להתהפך לזכויות.

אחי, הרב **מרדכי עטייה** ראש ישיבת המקובלים "החיים והשלום", כתב ספר עמוק בקבלה. הוא ביקש ממני שאביא לרב **מרדכי אליהו** זצ"ל את הספר. הייתי אצל הרב בשעה מאוחרת בלילה ובצאתי מבית הרב לקראת הצות הלילה נתתי לרב את הספר של אחי. למחרת אחרי **תפילת ותיקין** הייתי שוב אצל הרב. אמר לי הרב: תגיד לאחיך על כל הספר והוא מצויין. כמו אבא טוב.

כל מעשיו הטובים של רבינו **עמרם אזולאי** זיע"א, כהתמדת התורה ודקדוק המצוות והסידות ופרישות, עשה בהצנע ולא הבלית עצמו כלל והתחזה כאחד הפשוטים. מי שלא הכירו, היה חושבו לאדם פשוט ותמים, **אד האמת** שהיה פיקח עצום וחכם יודע בטיבם של אנשים וכבר ממבט ראשון שמסתכל בפני אדם מבין להגדיר את מהותו. כן הייתה לו עין חדה להבחין **בעניני חינוך**. פעם התבטא על אחד מנכדיו, כי אתו יש להתנהג בדרכי נועם ורק כך יצליחו בחינוכו.

נקודה למחשבה

סיפור שכזה בהחלט אומר הרבה, 'זו הפעם החמישית שאני פונה אליכם, והפעם בכתב, כי בהחלט תלונתי נשמעת הזויה, אבל למרבה הצער מדובר בעובדות. זו גם עובדה שלאחרונה רכשתי מכונית חדשה ומאז שקיבלתי את הרכב, הנסיעה לחנות הגלידה יוצרת בעיה. לתשומת לבכם, בכל פעם שאני קונה **גלידת שוקו**, הרכב מסרב להניע. דווקא גלידת שוקו, כי בכל פעם שאני קונה גלידה אחרת הרכב מניע בלי כל בעיה, רק עם גלידת שוקו יש לרכב בעיה. האם אכן המכונית שלי אלרגית לגלידת שוקו?' מנהל מחלקת שירות הלקוחות קיבל את המכתב והתייחס אליו במלוא הרצינות שיכול היה לגייס, למרות שגם לו זה נשמע הזוי לחלוטין, הוא החליט לשלוח מהנדס רכב לבדוק את העניין ביסודיות. אחרי ארוחת הערב המסורתית נכנס המהנדס יחד עם בעל הרכב אל הרכב, הם עצרו ליד חנות הגלידה, בעל הרכב יצא, רכש גלידת שוקו וחזר. הוא ביקש להתניע את הרכב, וכמובן, הרכב אינו מניע. רק לאחר מספר ניסיונות הואיל הרכב להניע ולצאת לדרכו. **המהנדס חזר** בשנית ובשלישית, הם קנו גלידת תות, גלידת קוקוס, גלידת קפה, אבל בכל פעם שקנו גלידת שוקו הוא פשוט סירב להניע. המהנדס איש שקול וקר מזג סירב לתת לכך משמעות מיסטית, הוא גם לא נדלק על רעיון האלרגיה, והחל לנהל מעקב צמוד יומן, הוא רשם בכל נסיעה כל פרט, תאריך, שעה, טמפרטורה, סוג דלק, זמן נסיעה, זמן רכישה... מה מתברר? התברר שרכישת גלידת שוקו ארכה תמיד פחות זמן מאשר רכישת כל אחת מהגלידות האחרות. ומדוע? פשוט. כי גלידת שוקו פופולארית יותר מכל שאר הטעמים, ולכן כחלק ממדיניות שירות הלקוחות הציבו בעלי החנות את גלידות השוקו במקום קרוב יותר משאר הגלידות. עכשיו נותר למהנדס להבין רק מדוע המכונית לא מניעה כאשר זמן הקנייה קצר יותר. ניגש המהנדס ישירות למנוע, ערך את הבדיקות והחישובים הנדרשים, וגילה כי הבעיה היא בעיה מכאנית פשוטה: כשזמן הקנייה קצר, **המנוע אינו מספיק להתקרב** וסתימת האדים אינה מספיקה להשתחרר, מה שמהווה בעיה בהתנעה מיידית של הרכב. החברה של הגלידות תיקנה את הבעיה, והורתה לכל נציגייה להתייחס ברצינות לכל תלונה של לקוח, ניפתח את ליבנו לישמוע. צורת חשיבה שכזו **בהחלט תעזור לנו בחיים**. הן בחי' היום יום. הן בחי' החברה. בחינוך ובכל מה שקשור בקשרנו עם העולם החיצון. (העורך)

אפשר לזכות בתורה אך ורק על ידי עמידה איתנה לנוכח כל ניסיון וקושי

רבי נחן צבי זצ"ל היה מתעניין במצבו של כל אחד, דואג לגורלו, משתתף בצערן של הבריות ועושה מצדו כל מה שבאפשרותו להקל סבל הזולת. כשנודע לו שמי שהוא נמצא בצרה, היה משתתף עימו בצערו ו**שולח מיד להשתדל לטובתו**, ולא היה נח עד שהיה משוכנע שעשו הכל למענו.

בשנותיו האחרונות כשמצב בריאותו התרופף, היו נאלצים **להעלים ממנו** מקרים של פורענויות, של יחיד ושל ציבור, כדי שלא ישיעו על בריאותו. אם לציין את הליכותיו בכך, אין לדבר סוף, כי היה שוקד בהן כל הימים ואפשר למלא מהן ספרים שלמים.

בשנת ת"ט נתמנה הגאון רבי **אברהם אביש** זצ"ל לרבה של פרנקפורט, כממלא-מקומו של **הפיני יהושע**. בשבת, כשעלה על הבימה לדרוש, אמר שיש לו שלוש קושיות: על עצמו, על פרנקפורט, וכביכול על הקב"ה.

על עצמו – איך הוא מרשה לעצמו לשבת על כיסא הרבנות שישובו עליו גאונים מפורסמים כמו **השל"ה** וה'פני יהושע'. על קהילת פרנקפורט – איך היא משפילה את עצמה ומקבלת אותו לרבה. ועל הקב"ה כביכול – הלוא הוא מזווג ויוזגים, וכי באמת לא מצא רב מתאים ממנו...

בכל ענייני צדקה וחסד, נוסף על הסיוע הכספי צריך לדעת כי העיקר הוא העושה הנפשי

כן בצדקה, שיש לעודד ולחזק את הזולת, וכן בגמילות-חסדים ובשאר ענייני הצדקה.

גמילות חסדים - גופו אחד מן הדברים בהן בלטה באופן מיוחד הנהגתו המופלא של רבי **שלמה קרליץ** זצ"ל בהליכותיו ש"בין אדם לחברו", היה השתתפותו בשמחותיהם של מידועיו, כשהוא **מקפיד להופיע בכל שמחה** אשר הוזמן אליה, וגם אם לא היתה זו שמחה של אחד ממשפחתו הקרובה או החוקה, אם אך היה ברי לו שפלוני ישמח בנוכחותו בשמחתו, כבר היה טורח להגיע אל השמחה. פעמים רבות היתה נוכחותו בשמחת נישואין נמשכת זמן רב, בהיותו חפץ להעניק לבעל השמחה תחושה נעימה, שהנה יש מי ששותף עמו בשמחתו,

כאילו היתה זו ממש שמחה אישית שלו, עד שמחתו כן הוא נוכח בה משך זמן רב.

בהנהגה מופלאה זו, של שמחה כנה בעת שמחתו של חברו, החזיק רבינו בכל עוז גם בערוב ימיו, כאשר **ההליכה היתה קשה עליו**, כשהוא מטריח את עצמו לצעוד רגלי להשתתף בשמחות, עד שבני המשפחה נאלצו לפעמים להעלים ממנו שפלוני עורך סעודת שלום זכר", מחששם שמא יכתת רגליו להשתתף בשמחה.

קיבל הגאון רבי **אברהם ישעיהו קרליץ**, החזון איש' זצ"ל, המחאות שי מנדיבים מאמריקה, על מנת לחלקן ללומדי תורה. בטעות מסר שליחו של החזון"א המחאה אחת לידי תלמיד חכם אחר, שלא נמנה עם נתמכיו של החזון איש.

הוא סיפר לרב כיצד ביצע את שליחותו **הזכיר לפי תומו** את שם האיש. החזון איש לא הגיב ורק בסוף השיחה שאלו אם קיבל האיש את המחאה בלי להסס. משהשיב בחיוב, הבין הרב כי מצב האיש דחוק והכניסו **לרשימת הנתמכים**.

עם זאת, הוא לא שכח את האיש שאליו היתה מיועדת המחאה, ומאז תמך בשני הלומדים.

"משולחן נובה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים" הרה"ג **ראובן אלבו** שליט"א.

"יערף במטר לקחי תזל כפסל אמרתיו" (דברים לב, ב)

אין לקח אלא תורה שנאמר (משלי ד, ב) כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו, וכותב הגר"א (אבן שלימה פ"א - עמוד י"ב במילואים) שהתורה זה כמו גשם, מעמיחה מה שיש באדם, אם יש לו מידות טובות התורה מעמיחה אותם ומשפרת אותם יותר. וכן אם יש לו רעון לשפר את מידותיו התורה מתקנתם. אבל אם ח"ו יש לו מידות רעות, להיפך, "וקוץ ודבדר תגמיהם לק" (בראשית ג, ח), התורה מגדלת ומטפחת את המידות הרעות שלו ומכניסה בו ערמוניות.

הגמרא במסכת הגיגה (טו ע"ב) מספרת על דואג ואחיתופל, ודורשת עליהם את הפסוק (ישעיה לג, יח) איה ספר איה שקל איה ספר את המגדלים, איה סופר - שהיו סופרים כל אותיות שבתורה, איה שוקל - שהיו שוקלים את הקל וחומר שבתורה איה סופר - את המגדלים שהיו שונון 300 מאות הלכות במגדל הפורה באייר (יש מפרשים שהכוונה להלכות נדרים שנאמר בהם (הגיגה י ע"א) נדרים פורחים באייר), ומסיימת הגמרא שאע"ג שהם היו למדנים גדולים, מ"מ טינא הייתה בליבם, קינאה הייתה בליבם, עד כדי כך שאמר אחיתופל לאבשלום שילך עם פילגשי אביו המלך, הייתה להם קנאה בלב והם לא היו שלמים עם ה' ולכן התורה לא הגנה עליהם אלא עוד יותר הוריעה בהם הרס וחורבן.

ראשית צריך להשתפר במידות טובות, בזהירות בבין אדם לחבירו, כדי שהתורה תכנס בנו ותעמיח ותגדל יותר את המידות הטובות.

מסופר על הרב מבריסק שבערב יוה"כ בדרבו לבית הכנסת שמע תינוק בוכה בחצר, ההורים ראו שהוא ישן, עזבו אותו ומיהרו לתפילת "כל נדרי", נכנס הרב לחצר והתחיל לשחק איתו ולהרגיעו כדי שלא יבכה לפני היום הקדוש..

בינתיים בבית הכנסת כל הקהל חיכה לרב וכשראו שהרב מתעכב הלכו לחפשו, לאחר החיפושים מצאו את הרב יושב בחצר, מחזיק את התינוק ומשחק איתו.

אמר להם הרב, כתוב ש-"מעווה הבאח לידך אל תחמיענה" (מכילתא פרשה ט'), לא יכולתי להשאיר תינוק בוכה - זו דוגמא למידות טובות.

דבר אשר אינו מוצא בו ענין - קשה לבצעו לזמן ממושך

"ולקחתם לכם ביום הראשון" אמר המדרש (תנחומא): "ראשון לחשבון עוונות". אין אנו מרגישים באמת את חומרתו של העוון עד אחרי הגילויים הנעלים של חג הסוכות. הדבר דומה **לעבד פשוט** שחטא כנגד המלך, ולאחר מה העלה המלך למשרה נעלה ומכובדת, שרק אז הרגיש את מלוא חומרת החטא.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

אתד מחובותיו של היהודי עליהם נשאל בבואו לבי"ד של מעלה לאחר מלאת ימיו ושנותיו היא: "המלכת בנתח את חברך?" אך דומה כי אף בהלכה זו חידש רבי **שמוחה זיסל** זצ"ל מושגים חדשים, שהדבר נוהג אף ביחס לתלמידים... והרי פרט מאלף המעיד על הכלל, מפי תלמיד: "זכרוני כי פעם במהלך שיעור בפירוש **הרמב"ן**, לאחר שהרצה רבנו זצ"ל את עיקרי הדברים, ורצה להרוות את צימאונו בכוס שתיה שהיתה מונחת לפניו על השולחן, ביקש קודם רשות מהתלמידים הצעירים לשותות באמצע השיעור..."

לפעמים אתה הולך לאיבוד כדי למצוא מחדש את הדרך

משוגע שעמד לעבור ניתוח שכב על מיטת הניתוחים. ניגש אליו הרופא ואמר, "עכשיו אנחנו נעשה לך הרדמה מקומית?"

"לא מוכן שתחסכו עלי!" צעק המשוגע בתגובה, "אני דורש הרדמה **תוצרת חוץ**!!!"

כל העלונים: hamaor.net

בשולחן ערוך נאמר: "ירדו גשמים, הרי זה יכנס לתוך הבית", מפני שהאדם מצטער במצב כזה מן הישיבה בסוכה. אולם אם יהודי מצטער יותר מכך שאין הוא זוכה לשבת בסוכה, הרי ממילא חייב הוא לשבת בסוכה, אף שירדים גשמים. **"כל האזרח בישראל** ישבו בסוכות" האור האלוקי הנעלה, שעתידי להאיר אחרי ביאת המשיח בתוך פנימיותה של כל נשמה בישראל, מתגלה כיום בבחינת 'מקור' בלבד, בבחינת 'סוכה', שכן בזמן הזה אין האור הזה יכול להתגלות בפנימיות. **סוכה היא סגולה** כנגד יצר הרע, שלא יפגע ביהודי אחרי התשובה של הימים הנוראים. ראה לכך מיעקב אבינו, שהקים לר' סוכה' אחר שנפרד מעשיו אהיו.

"ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדבש כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל" (ויקרא כג, מ). "פרי עץ הדר" - זה הקב"ה, "כפות תמרים" - זה הקב"ה, ו"ענף עץ עבות" - זה הקב"ה, ו"ערבי נחל" - זה הקב"ה.

"פרי עץ הדר" - תוכנו הפנימי של מצוות אתרוג ושל כל המצוות "זה הקב"ה" - הקישור והחיבור שנוצר באמצעותו בין האדם, מקיים המצווה, ובין הקב"ה, מצווה המצווה, שכן 'מצווה' היא מלשון צוותא וחיבור.

"כל האזרח בישראל ישבו בסוכות". 'אורח' מלשון וריחה. כל מה שזורה ומבהיק, כל ניצוץ של קדושה ושל זוהר המצוות, הכניסו לסוכה.

בבית המלון בעיר ניו יורק, התעוררתי באמצע הלילה כשבטני מציקה לי. התקשרתי לשירות חדרים וביקשתי קרקרים פשוטים. כשהסתכלתי על דף החיוב שהגיע עם הקרקרים וגיליתי כמה אני צריך לשלם עבורם, רתחתי מזעם! אני יודע שזה מלון לא זול", אמרתי לפקיד הקבלה בטלפון, "אבל לגבות 11.50 דולר עבור כמה קרקרים זאת פשוט שערוייה!" הפקיד שתק רגע ואמר בשלווה, "הקרקרים הם בחינם, ואתה **מתלונן על מספר החדר שלך**".

לעילוי נשמת: שרון בן זהבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשי, דינה בת ובה, יוסף דהאן בן שמחה, ליליור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שלמית חיה בת אסתר, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אליעזר בן שמחה, יעקב בן אוריית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן טליל, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן ורהרה אליעזר בן רגיה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי **מון הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

התורה הזהירה להיטיב עם כל הנביות

רשימת תפוצה
info@hamaor.net

